

UPSEERIFILATELISTI

UPSEERIFILATELISTIEN ÄÄNENKANNATAJA

60. vuosikerta

Nro 1 (131) 30.8.2017

Arvo Sohkanen

Kokouksessamme 16.1.2017 Timo Pokela kertoi kirjansa (yhdessä Jorma Keturin kanssa) syntymisen vaiheista. Lisäksi saimme nähdä runsaasti aiheeseen liittyviä lentopostiläheteitä. Joukossa oli harvinaisempiakin kohteita. Kuvassa vasemmalta Timo Pokela, Kai Varsio, Kaarlo Hirvikoski, Tapani Talari, Arno Kullberg, Jouko Kottila ja Kai Masalin.

Tervetuloa Upseerifilatelastien kerhotilaisuuksiin, myös muiden kerhojen jäsenet. Luvassa on mielenkiintoisia esitelmää ja mukavaa yhdessäoloa. Tarkemmat tiedot tämän lehden takasivulta tai yhdistyksen kotisivuilta: www.upseerifilatelistit.com

Sisällys

Pääkirjoitus: Hyvää Suomi Finland 100 -juhlavuotta	sivu	2
Historian havinaa: Kysymys- ja vastauspalsta vuodelta 1977	sivu	3
Kilpailu vuoden 1984 parhaasta munauksesta	sivu	4
Upseerifilatelisti-lehti ilmestynyt jo 60 vuotta	sivu	5
Vierailuja: Ehiöfilatelastien kevätkausi 2017	sivu	8
Kerhotoimintaa: Kevätkausi 2017	sivu	10
Syyskauden 2017 kerhoillat, UF:n hallitus ja virkailijat 2017	sivu	16

Kai Varsio

Hyvää Suomi Finland 100 -juhlavuotta

Alkavan syksyn teema kokoontumisellemme on perinteinen eli luentoja kuunnellen ja keskustellen sekä päätteeksi arpajaiset.

Alekirjoittanut on aloittanut syksyn uutena Suomen Filatelistiliiton (SF-FF) hallituksen jäsenenä. Lukijalle kerrottakoon muistin virkistämiseksi pala historiaa upseerifilatelistien osallistumisesta kyseiseen katto-organisaation. Upseerifilatelistit liittyivät vuonna 1947 perustettuun Suomen Filatelistiliittoon jo alkuvaiheessa. Tässä yhteydessä mainittakoon, että jäsenemme Helsingin poliisikomentaja yll Veikko Hietalahti oli Filatelistiliiton ensimmäinen puheenjohtaja. Muita kerhomme jäseniä Filatelistiliiton puheenjohtajina ovat olleet res maj Vladi Marmo, res kapt Björn-Erik Saarinen ja res vänr Jussi Tuori. Lisäksi 14 jäsentämme on ollut Suomen Filatelistiliiton hallituksissa vuosien varrella. Philatelia Fennican eli nykyisen Filatelisti-lehden päätoimittajana on ollut seitsemän jäsentämme, jotka toimittivat yhteensä 101 numeroa.

Tavoitteeni hallitustyöskentelyssä on saada tavallisen postimerkkeilijän ääni kuulumaan aluksi ilman erityistä painopistettä kuitenkin niin, että sopu ja yhteistyö kerhojen, filatelistiliiton ja Suomen Postin välillä paranisi.

Kesän aikana eri puolilla Suomea käydyissä keskusteluissa olen törmännyt yllätyksekseni kahteen lähes vastakkaiseen mielipiteeseen. Osa on sitä mieltä, että nuorison rekrytointi postimerkkeilyn piiriin on hukkaan heitettyä vaivaa. Osa on sitä mieltä, että satsataan varat ja omaisuus nykyisiin harrastajiin niin kauan kun heitä on vielä olemassa. Molempiin ajatuksiin löytyy epäilemättä hyviä perusteluita. Upseerifilatelistien kannalta tarkasteltuna asia on mutkaton. Meidän tasavallassa ei ole nuoriso-upseereja eikä meillä ole sellaista omaisuutta, että siitä tulisi joskus ongelma. Toki uudet jäsenet ovat aina tervetulleita.

FINLANDIA 2017 -postimerkinnäyttely on takana. Se oli Suomen mittakavassa erittäin suuri ja merkittävä tapaus. Tuskin vastaavaa saadaan toiste aikaan meidän elinaikanamme. Hienoa asiassa on lisäksi se, että oman kerhomme jäseniä oli hienosti esillä. Jussi Tuori toimi näyttelyn johtoryhmän puheenjohtajana, näyttelytoimikunnan varapuheenjohtajana ja tuomarina. Kaarlo Hirvikoski sai kokoelmallaan (Estonian Documentary and Revenue Stamps from the Russian Empire to the Soviet Union Era) ison hopean. Kiitos ja onnittelut molemmille hienosta osallistumisesta.

Yhden tavoitteen asetan jäsenistöllemme – osallistukaa Postimuseoon suunniteltuun vierailuun runsaslukuisesti Suomi 100 -juhlavuoden hengessä. Arvoisat jäsenet, tavataan Tampereella!

Toivotan jäsenkunnallemme hyvää ja vireää alkanutta syksyä.

Huumorilla on ollut sijansa Upseerifilatelisti-lehdessä aiemminkin

Kysymys- ja vastauspalsta:

Dr. Phil April vastaili erinäisiin kysymyksiin lehdessä nro 2/1977 (42) seuraavasti:

Kysymys: Eräässä merkissäni on yksi lyhyt hammas. Tämä vaikuttaa häiritsevästi harasteeseeni, koska merkin reuna ei ole tasainen. Minkä neuvon annatte, Dr. Phil April? – Hermostunut Vihdistä

Vastaus: Leikatkaa merkistä kaikki hampaat. Varmasti näyttää tasaiselta. – Dr. P. A.

Kysymys: Olen perinyt tädiltäni vaaleanvärisen 10 markan merkin, jossa lukee punaisilla kirjaimilla ZEPPELIN 1830. Mitä teen merkillä? – Tavallinen mies

Vastaus: Lähettäkää merkki minulle. On väärin, että tavallisella miehellä on epätaallinen merkki. – Dr. P. A.

Kysymys: Minkä takia postissa lyödään merkeille vajaita leimoja? Eivät ne mihinkään kelpaa. – Leimastaja Kolkontaipaleelta

Vastaus: Jotta ei päästäisi perille, missä ja milloin kelvottomat leimat on lyöty. – Dr. P. A.

UPSEERIFILATELISTI

Nro 1 (131) 30.8.2017

UPSEERIFILATELISTIN TOIMITUS

Päätoimittaja

Kai Varsio Koroistentie 4 E 9, 00280 Helsinki, puh. 044 588 7468
kai.varsio@hotmail.com

Toimitus

Kaarlo Hirvikoski Mestarintie 10 A 1, 00640 Helsinki, puh. (09) 757 0061,
050 566 6233, kaarlo.hirvikoski@elisanet.fi

Arvo Sohkanen Kiasatie 5 D, 00720 Helsinki, puh. 0400 754 674,
arvo.sohkanen@saunalahti.fi

Tapani Talari Kuusmiehenpolku 10 E, 00670 Helsinki, puh. 050 322 4577,
tapani.talari@kolumbus.fi

Taitto Arvo Sohkanen

Paino Painotalo Trinket Oy, Hyttitie 4 B, 00700 Helsinki

Aiemmin ilmestyneitä lehtiä on nähtävissä kotisivuillamme: www.upseerifilatelitit.com

Kilpailu vuoden 1984 parhaasta munauksesta

Kari Rahiala kertoi löytäneensä komeros-taan laatimansa kilpailujulistuksen vuoden 1984 parhaasta munauksesta. Julkaisem-me sen tässä lehdessä, koska tuntuu aivan siltä, että kyseinen kilpailu voisi hyvinkin olla ajankohtainen myös tänä vuonna.

"Kilpailu vuoden 1984 parhaasta munauksesta

Kun väittävät, että Posti- ja Teelaitok-sessa työskentelyssä esiintyy virheitä, töppäilyjä, munauksia, epäonnistumisia ja vahinkoja, on ehkä paikallaan julistaa vuoden 1984 parhaan munauksen kilpailu seuraavin säännöin:

1. OI SUSANNA -PALKINTO jaetaan sille kirjekuorelle, joka vuoden 1984 aika-na teki mahtavimman virheretken ja hen-gessä "Oi Susanna, ei pidä sinun sureman, minä kierrän vain Kalifornian ja jälleen pa-lajan" ts. kirje tai kortti, joka on reissan-nut kauimpana kohdepaikkakunnastaan ennen kuin on sinne löytänyt.

2. KULLATTU ETANA -PALKINTO jae-taan sille kuorelle tai kortille, joka pisim-pään viipyi matkalla vuoden 1984 aikana.

3. MISS SUOMI -PALKINTO jaetaan kuorelle tai kortille, joka vuonna 1984 postilaitoksen hoteissa ollessaan kärsi mahtavimmat vauriot ja joka näin ollen tuli totaalisen käyttökelttomaksi ke-nellekään. Täysin hävinneet kirjeet eivät valitettavasti pääse tästä palkinnosta kil-pailemaan. Edes pieni pala tai riekaleita pitäisi olla jäljellä ja saapunut perillekin.

4. KULLATTU FDC-PALKINTO jaetaan sille ensipäiväkuorelle, joka parhaiten ku-vaa sitä miten Posti- ja Telehallitus on saa-nut siitä täysin kokoelmaan kelpaamatto-man kappaleen.

5. REHELLISEN SUOMALAISEN PAL-KINTO jaetaan siitä kuoresta tai kortista, joka poikkeavammalla tavalla osoittaa sitä miten Posti- ja Telehallitusta on yri-tetty jujuttaa, vetää nenästä, petkuttaa

tai nolata ja mitä ihmeellisimmillä tavoilla onkaan postimerkkiä yritetty korvata ja onnistuiko se.

6. MAANANTAIAAMUN PALKINTO jaetaan kohteelle, joka kuvastaa sitä mitä tapahtuu kun edellisenä iltana tulee liian myöhään televisio-ohjelmia. Palkinnon saa se kuori, joka on saanut vuoden 1984 aikana omituisimman leimauksen tai usko-mattomimman päivämäärän leimaansa. Mikään tavanomainen päivämäärän alassuun oleminen tai vastaava ei varmaankaan kilpailussa pärjää.

Kilpailijat muistakoot, että kuorien tai korttien tulee olla lähetetty normaalisti postitettuna vuoden 1984 aikana. Kilpai-luun osallistuvat lähettäköötkö kohteensa joko alkuperäisinä tai valokopioina, mie-luummin valokopioina toimituksellemme mahdollisimman pian, kuitenkin ennen 20.3.1985. Valokopioiden pohjalta ta-pahtuneen kilpailun jälkeen tulemme pyy-tämään menestyneet kappaleet kuvatta-viksemme ja lupaamme palauttaa ne siinä kunnossa kuin ne olivat meille tullessaan.

Kun postilaitoksemme käsittelee kym-meniä miljoonia postilähettyksiä vuodes-sa ja ratkaisevan osan siitä koneellisesti, on itsestään selvää että virheitä ja susia myöskin sattuu. Posti- ja Telehallituksen tarkoituksena ei ole kuluttajan kannalta virheetön ja filatelisteja miellyttävä toi-minta, vaan kuluttajan antaman postin-kuljetustoimeksiannon perille toimitta-minen säällisessä ajassa. Siinä mielessä kilpailuamme ymmärrettäneen sisältyvän merkittävässä määrin leikkimielistä eikä sitä ole nähtävä moitteena postilaitostamme kohtaan, joka vuosi vuodelta toimii pa-remmin, nopeammin ja luotettavimmin."

Tiettävästi yksikään media ei julkaisut tätä kilpailuehdotusta ja se levisi vain muutamien asianharrastajien keskuudes-sa. Vastauksia ei myöskään näin ollen saa-tu ja palkinnot jäivät jakamatta.

Upseerifilatelitit ovat julkaisseet omaa lehteä jo 60 vuoden ajan

Eräänä aurinkoisena elokuun iltapäivänä 1958 kolme upseerifilatelistia – Toivo J. Kivilahti, Antti Helenius ja Kalle Vaarnas – kokoontuivat Helsingissä Messeniuksenkadun varrella paikassa, jonka pääkaupungin kantaväestö tunsi nimellä Kupla-Hokki. He olivat edellisenä keväänä saaneet valtuutuksen perustaa Upseerifilatelisteille oman äänenkannattajan. Neuvottelut käytiin verratien lyhytsanaisesti optimismin vallitessa ja niiden tuloksesta ilmestyi alkuvalmistelujen jälkeen 29. syyskuuta näytenumero 0/1958. Lehden nimen kohdalle oli vaatimattomasti sijoitettu viisi kysymysmerkkiä ja samalla sivulla kehoitettiin jäseniä osallistumaan nimikilpailuun. Kilpailun voittivat jäsenemme Wilho Meinander ja Niilo Luostarinen ja lehden nimeksi vahvistettiin yhdistyksen jäsenkokouksessa UPSEERIFILATELISTI.

Näytenumeron alkusanoissa lausutaan muun muassa: "Lehti lienee erityisen tarpeellinen niiden jäsenten kannalta, jotka eivät usein voi osallistua kokouksiimme. Kenties se on myös virkistävä elonmerkki yhdistyksestä, joka vähäisestä jäsenmäärästään huolimatta haluaa toimia."

Alkuaikojja

Alkuaikoina lehden sisältö muodostui monenlaisista artikkeleista kuten ajankohtaisista tapahtumista, painomenetelmien ja paperin ym. merkkien valmistamiseen liittyvistä asioista. Useiden, etenkin pohjoismaiden filateelinen historia on selvitetty hyvinkin tarkasti – samoin myös postileimat historioineen. Luetteloiden arviointi oli jatkuva. Esimerkiksi T. J. Kivilahden arvio SP-luettelokäsikirjasta 1957 jälkiotsikolla "Eräitä arvostelevia mietelmiä kirjaa selaillessa". Näitä mietelmiä olikin löyty-

nyt kahden julkaistun sivun verran. Arvioinnin tulos: "Luetteloon ei voi luottaa."

Upseerifilatelistin toimituksen muodostivat alkuaikoina Kalle Vaarnas päätoimittajana, Toivo J. Kivilahti toimittajana ja Antti Helenius toimitussihteerinä. Lehti "ladottiin ja taitettiin" kirjoituskoneella vahakselle kirjoittaen ja "painettiin" monistuskoneella.

1959–1960 toimituskuntaa lisättiin Unto Korhosella ja Eino Palmusella. Alkuperäinen suunnitelma oli julkaista kaksi lehteä vuodessa, mutta jo 1959 kirjoitus-tarve oli niin suuri, että kolmas lehti ilmestyi joulukuussa.

Lehdessä julkaistut arvostelut ja kantaa ottavat kirjoitukset aiheuttivat joskus sanaharkkaa puolin ja toisin.

Tänä päivänä

Upseerifilatelisti ei pyri olemaan mikään yleisfilatelisti-lehti, vaan painottuu nykyisin yhä enemmän kerhon tapahtumiin ja osittain vierailuihin muissa kerhoissa. Myös kuvien käyttö on lisääntynyt, ker-toohan yksi kuva enemmän kuin tuhat sanaa. Nykyinen sisältö johtuu lähinnä seuraavista seikoista: Halutaan edelleenkin viestiä omasta toiminnasta myös ns. maakuntajäsenille. Esitelmii tai muita artikkeleita, tutkimuskertomuksia tai matkakuvauksia ei tahdo nykyisin saada lehteen halukkaiden kirjoittajien puuttuessa. Lehti ilmestyy nykyisin kahdesti vuodessa: elokuun ja joulukuun lopussa.

Suomessa on suuriakin filatelistikerhoja, joilla ei ole omaa lehteä. Olemme onnistuneet pitämään oman lehtemme hengissä jo 60 vuotta. Mahtava suoritus, mutta se ei olisi onnistunut ilman viitseliäisyyttä ja pyyteetöntä talkootyötä.

Upseerifilatelisti-lehti palkittiin

Hafnia 94 -näyttelyssä Upseerifilatelisti-lehti saavutti A5-kokoisten suomalaisten kerholehtien joukossa ylivoimaisen Ohjausviivan jälkeen Aihefilatelistien kanssa kunniakkaan toisen sijan 64 pisteellä, mikä tosin riitti vain pronssimitaliin – yhtä pistettä uupui hopeoidusta mitalista, jotta se olisi saavutettu.

Lehden painatus

Lehden painattamisen hoiti 18 vuotta toimitussihteerinä toiminut Antti Helenius. Lehti ilmeisesti painettiin Topografikunnan karttapainossa vuoteen 2000 asti. Ensimmäinen näyttävämpi lehti oli 25-vuotisjuhlanumero 1989 nro (53), jossa oli vihreät kartonkikannet, puolikiiltävä paperi ja siistimpi kirjoitus- ja painoasu. Alkuaikojen tekstit kirjoitettiin vahakselle, jolloin tekstit olivat hieman epäselviä. Vuonna 1967 nron (23) yhteydessä on löydetty jonkinlainen uusi kirjoitus- tai monistustapa, koska kirjaimet ovat huomattavasti selkeämpiä. Ylipäättään lehti tehtiin ”leikkaa-liimaa” systeemillä vielä silloinkin kun painatus siirtyi Multiprintin tehtäväksi vuonna 2000 nrosta (99), jolloin ulkoasu parani huomattavasti. Tässä vaiheessa lehden tekemisessä siirryttiin kirjoituskonevahaksesta elektrofotografisen kopiointiin käyttöön. Se mahdollisti yksinkertaisten kuvien vaivattomamman mukaantulon. Tekstien suoruus oli riippuvainen vieläkin toimitussihteerin sisäisestä vatupassista (nykytermillä: tasaimesta).

Lehti painettiin ns. romaanipaperille aina vuoteen 1988 asti, jolloin siirryttiin paperinvalmistuksen kehityksen myötä huomattavasti valkoisempaan offset-paperiin, joka paremmin nykyään tunnetaan lähinnä kopiopaperina. Nykyisin lehti painetaan lievästi kiillotetulle väritulostuspaperille.

Ensimmäisen kerran väriä (muuta kuin mustaa) ilmestyi lehteen 2003 nrossa (104), tosin vain kansilehdessä. Kokonaan tietokoneella tehtyyn taittoon on siirrytty

2004 nrossa (106), jolloin Tapani Talari on ryhtynyt taittamaan lehteä. Tämä oli vielä varmaan taiton opettelua, koska sivut olivat varsin sekavan näköiset. Taitto selkiytyikin sitten jo seuraavissa numeroissa. Tietokonetaitto mahdollisti myös valokuvien (sävykuvien) käytön lehdessä. Tästä numerosta alkaen painatus siirtyi Sokkeli Oy:lle, ilmeisesti Tapani Talarin suhteiden myötä.

Toisen kerran väriä esiintyi lehdessä vuonna 2008 nrossa (114). Kokonaan väriiliseksi lehti muuttui pysyvästi vuonna 2010 nrosta (117) alkaen.

Vuoden 2010 lopulla Tapani Talari siirsi lehden taittamisen tehtäväkseni, joko kyllästyneenä tai muiden kiireiden takia. Tällöin lehteen lisättiin pienimuotoiset selostukset kerhokokouksista ja taitto vakiinnettiin nykyiseen tasoonsa.

Painopaikan vaihdos tuli vielä kerran eteen vuonna 2014, kun silloinen painolaitos tyri kahden numeron kohdalla. Uudeksi painopaikaksi valikoitui Trinket Oy Helsingin Tattariharjussa.

Lehden laajuus

Lehti on kautta aikojen ilmestynyt aina vähintään 8-sivuisena. Laajimmillaan sivumäärät olivat 1960-70 luvulla. Esimerkiksi 1963 nro (14) oli 36-sivuinen. Nykyisin lehti ilmestyy pääsääntöisesti 16-sivuisena.

Lehden levikki

Lehden painos on nykyään 100 kpl ja se postitetaan kaikille jäsenille ja viime vuosina myös Etelä-Suomessa noin 20:lle eri kerhotoimijalle. Lisäksi lehteä jaetaan harkinnan mukaan asiasta kiinnostuneille. Lehdet ovat vuoden 2011 alusta alkaen nähtävissä myös kotisivuillamme.

Päätoimittajat

Lehden päätoimittajina ovat toimineet: Kalle Vaarnas, Paavo Heimo, Harri Jäppinen, Kai Varsio, Juhani Hämäläinen,

Kuva UF:n arkistosta

Kalle Vaarnas oli Upseerifilatelisti-lehden yksi pitkäaikaisempia päätoimittajia.

Kai Varsio, Timo Pokela ja uudelleen Kai Varsio. Nykyisen käytännön mukaan päätoimittajan vakanssi lankeaa aina istuvalle puheenjohtajalle, joka toimittaa lehden

pääkirjoitussivun ja tulevan kauden ohjelman ja tapahtumat. Lehdellä on myös kolmijäseninen toimitus.

Ahkerimmat kirjoittajat

Tietenkin Kalle Vaarnas (jolla totisesti oli sana hallussaan), Juhani Hämäläinen, Paavo Heimo, Antti Helenius, Jyri Paulaharju, Teuvo Rönkkönen, Harri Jäppinen, Kaarlo Hirvikoski ja monet muut. Pääsääntöisesti päätoimittajat olivat vielä silloin eniten kirjoittavia.

Tulevaisuus

Takana loistava menneisyys ja edessä avoin tulevaisuus.

Lähteet: Upseerifilatelisti-lehdet/ Kalle Vaarnas/ Juhani Hämäläinen.

Teksti ja kuva Arvo Sohkanen

Upseerifilatelisti-lehden tekoa tänä päivänä.

Ehiöfilatelistien kevätkausi 2017

Kokous 24.1.2017

Tilaisuuden aluksi pidettiin Suomen Ehiöfilatelistien kokous, jossa ainoana asiana oli yhdistyksen sääntömuutos. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin istuva puheenjohtaja Yrjö Klinge, joka johdatteli kokouksen kulkua ripeästi. Seuranneessa käsittelyssä hallituksen ehdottama sääntömuutos hyväksyttiin sellaisenaan tässä kokouksessa ja lopullinen päätös siirrettiin seuraavaan käsittelyyn 21.2.2017 pidettävässä kokouksessa.

Tämän jälkeen siirryttiin varsinaiseen kuukausikokoukseen. Aluksi Kari Rahiala kertoi joitakin kuulumisia. Tämän kokouksen esitelmöitsijänä oli Kristian Stockmann aiheenaan "Stockmannin firmapostia vuoteen 1902 saakka". Esitelmä toteutettiin heijastamalla aineisto videotaululle ja Kristian kertoi kuvanäytteiden kera Stockmannin alku aikojen postista. Vuonna 1852 lyypekkiläinen kauppias Georg Franz Stockmann, oltuaan ensin Nuutajärven lasitehtaalla kirjanpitäjän ja kassanhoitajan toimessa, siirtyi Nuutajärven lasitehtaan omistaja Adolf Törngrenin Helsinkiin 1858 perustaman liikkeen hoitajaksi. Vuonna 1862 Stockmann lunasti liikkeen itselleen. Tästä alkoi Stockmannin tarina. Esitelmässä saimme nähdä liik-

Kristian Stockmann kertoi Stockmannin firmapostista.

keen sen aikaista kirjeenvaihtoa etupäässä ehiökorteilla ja sittemmin postikorteilla ja kirjeillä. Esitelmä kokonaisuudessaan oli mielenkiintoinen.

Kokous 21.2.2017

Tilaisuuden aluksi pidettiin yhdistyksen virallinen kokous, jossa oli aiheena sääntömuutoksen toinen käsittely. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin istuva puheenjohtaja Yrjö Klinge, joka johdatteli kokouksen läpikäydyksi ripeään tahtiin. Sääntömuutos hyväksyttiin toisessa käsittelyssä ja jätettiin puheenjohtajan haltuun toimitettavaksi Kaupparekisteriin.

Tämän jälkeen siirryttiin normaaliin kuukausikokoukseen. Aluksi päätettiin

Carl Appelberg esitelmöi Helsinki-kortteista.

tulevat kokouspäivät loppuvuodeksi. Keväälle tuli vielä kaksi kokousta ja syksyille kolme. Kokouksen esitelmöijänä oli tällä kertaa Carl Appelberg aiheenaan: Helsinki-kortit (Mitt Helsingfors). Helsinki-kortteja on kertynyt jo 150 vuoden ajalta. Carl oli laatinut esitelmänsä osin oman tarinansa ympärille alkaen lapsuusvuosista aina aikuisikään postikorttein esitettynä. Esitelmä oli hyvin laadittu ja jouhevasti esitetty. Esitelmän jälkeen Kari Rahiala esitteli vanhan Helsingin kartan vuodelta

1700. Siitä kävi selville, että Helsinki on vallannut lisää maata mereltä vähän sieltä sun täältä. Hän esitteli myös muutaman vanhan valokuvan, joista virisi keskustelua. Lopuksi Yrjö Klinge näytti ulkomailta saamiaan uusia ehiöpostikortteja.

Jussi Saarinen esitelmöi 4.4. Postisäästöpankin kuittikupongeista.

Kokous 4.4.2017

Suomen Ehiöfilatelistien kevätkauden kolmanteen kokoukseen 4.4. oli saapunut paikalle vain viisi jäsentä ja rahastonhoitaja Kaarlo Hirvikoski. Vähiiin menee. Puheenjohtajan poissa ollessa kokousta johdatteli varapuheenjohtaja Kristian Stockmann. Aluksi Kari Rahiala esitteli ehiötänsä ja joitain postilähetyksiä. Hän myös kehotti jäseniä jo hiljaksen valmistautumaan yhdistyksen 60-vuotisjuhlaan vuonna 2019.

Tämän kokouksen esitelmöitsijänä oli Jussi Saarinen, joka ensin kertoi Postisääs-

töpankin säästömerkeistä 1887–1923 ja sen jälkeen hän esitteli Postisäästöpankin kuittikupongeja vuosilta 1887–1981. Näitä merkkejä on Saarisen mukaan vähemmän liikkeellä, johtuen siitä etteivät ihmisen halua luovuttaa vanhoja säästökirjojaan, vaan mieluummin tuhoavat ne. Lopuksi saatiin kuulla, että yhdistyksen kokouspaikka saattaa olla vaarassa, kun Markkinointi-instituutti yhdistyy Rastorin kanssa ja muuttaa syksyn aikana Tapiolaan.

Kokous 9.5.2017

Tämä kokous oli Suomen Ehiöfilatelistien sääntömääräinen vuosikokous. Puheenjohtaja Yrjö Klinge avasi kokouksen toivottaen läsnäolijat tervetulleiksi. Vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin Kari Rahiala ja sihteeriksi Leena Pärnänen. Kokous käytiin läpi sääntömääräisesti.

Yhdistyksen hallitukseen valittiin sääntöjen mukaisesti kolme jäsentä: puheenjohtajaksi Yrjö Klinge, varapuheenjohtajaksi Kristian Stockmann ja sihteeriksi Leena Pärnänen. Yhdistyksen 60-vuotisjuhlien järjestämiseen muodostettiin juhlatoimikunta tehtävänäään järjestää ja hoitaa juhllisuuksiin liittyvät toimenpiteet täysvaltaisesti, raportoiden asioiden kulusta yhdistyksen kokouksissa.

Vuosikokouksen lisäksi saimme kuulla Kristian Stockmannin kertovan ”Helsingin 1800-luvun sommitelmakorteista” kuvanäytteiden kera. Tämä oli kevätkauden viimeinen kokous. Nähdään syksyllä.

Teksti ja kuvat Arvo Sohkanen

Vuosikokouksen osanottajia seuraamassa kokousta.

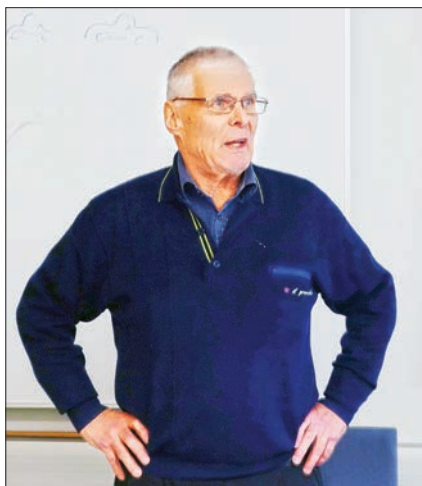
Kevätkausi 2017

Kevätkauden ensimmäinen kokous 2.1. pidettiin kuuden jäsenen voimin. Jotkut jäsenet saattoivat olla vielä joulutunnelmissa eivätkä päässeet kokoukseen. Myöskään kokouksen esitelmäsiijä ei tullut paikalle. Tilanteen ollessa tällainen käytimme aikaa keskustellaksemme yhdistyksen toiminnasta ym. mieleen tulleista seikoista. Kokoukseen oli tullut myös Markku Tunturin eroamisilmoitus yhdistyksen jäsenyydestä 31.12.2016 lähtien. Kokous hyväksyi jäsenyyden päättyvän tällä päivämäärällä. Meitä on nyt jäljellä vain 33 aktiivista jäsentä. Joten pieneksi menee. Timo Pokela puffasi seuraavaa esitelmäänsä 16.1. ja lupasi tuoda myytäväksi yhdessä Jorma Keturin kanssa kirjoittamaansa kirjaa: "Lentopostia – Posti lentää ajan siivellä" jäsenhintaan. Arpajaisten jälkeen pääitimme kokouksen normaalia aikaisemmin ja lähdimme katsomaan tv:sta olisivatko nuoret leijonakiekkoilijat ryhdistäytyneet putoamissarjan kamppailussa.

Tammikuun toinen kokous 16.1. sai paikalle lähes normaalimäärän eli kah-

deksan jäsentämme. Olisiko asiaan vaikuttanut Timo Pokelan esitelmä ja kirjamyynä. Alkupuheissa puheenjohtaja Kai Varsiolle vinkattiin syksyn kokouksia varten montakin tärppiä. Toivottavasti toteutuvat. Timo Pokela kertoi esitelmässään kirjoittamansa (yhdessä Jorma Keturin kanssa) kirjan alkuideasta vuonna 2012 ja kuinka se lopulta toteutui kirjaksi asti. Kirjan kuvituksena on monta aiemmin julkaisematonta ja varsin harvinaista materiaalia. Timo kertoi, että kirjan tekeminen ja julkaiseminen onnistui varsin hyvin, myös sopivan kustantajan myötä. Valitettavasti kaikki eivät olleet syystä tai toisesta halukkaita tukemaan Timo Pokelaa ostamalla tämän kirjan. Tilaisuuden lopuksi Kari Rahiala kannusti jollain tavalla hyödyntämään Mannerheimin syntymän 150-vuotispäivän viettoja vuonna 2017. Puheenjohtaja otti asiasta kopin. Tilaisuus päättyi taas arpajaisiin.

Tammikuun kolmas kokous 30.1. sai paikalle vain kuusi jäsentä. Matkailuharastus näyttää olevan monellakin jäsenellä mielessä kevään aikana. Kuulemisissa Arno Kullberg ilmoitti, että posti ei enää

Timo Pokela kertomassa kirjan tekemisestä 16.1.

Kaarlo Hirvikoski esitelmöi 30.1. Norjan paikallisposteista.

julkaise tietoja ilmestyvistä merkeistä. Onkohan tämä alkua sille, että kohta ei enää merkkejä tarvita, syystä tai toisesta. Puheenjohtaja Kai Varsio kyseli taas kadonneen muistomitalimuotin perään. Vastausta ei saatu. Tällä kertaa esitelmävuorossa oli Kaarlo Hirvikoski aiheenaan: ”Norges byposter – Norjan paikallispostit”. Samasta aiheesta oli jo jonkinmoinen selostus edellisessä Upseerifilatelislehdessä. Kovin paljon uutta ei tullut esiin. Saimme sentään nähdä enemmän näitä merkkejä. Arpajaiset pidettiin normaaliin tapaan. Tilaisuus päättyi normaalia aiemmin, koska puheenaihetta ei enää löytynyt.

Helmikuun ensimmäinen kokous 13.2. oli tuonut paikalle kahdeksan jäsentä. Ilmeisesti esitelmän aihe oli sen verran kiinnostava. Kokouksen aluksi puheenjohtaja Kai Varsio selvitteli muutamia asioita liittyen lähinnä Postihistoriallisen julkaisemaan pikku kirjaseen. Kuulumisissa ei ollut sen kummempaa. Jouko Kottila tarjosi risteilymatkan kaveruutta halukkaille. Kokouksen esitelmöitsijänä oli tällä kertaa Kai Masalin aiheenaan ”1300 auton pienoismallia – onko tässä mitään järkeä”. Kai kertoi ensin oikeitten autojen harrastuksesta liittyen lähinnä Triumph-merkkisiin autoihin, joita hän oli entisöinyt. Autojen pienoismallit olivat tulleet ajan kanssa kuvioihin. Hän esitteli pienoismalleja valokuvien ja paikalla oli muutama pienoismalli rekvisiittana. Pienoismalleja saa parhaiten Baltian maista ja Venäjältä. Useimmat kuitenkin nykyään valmistetaan Kiinassa. Mallit olivat erittäin yksityiskohtaisia jopa aukeavin konepellein ja ovin. 1300 pienoismallia vaatii paljon seinätilaa ja kysyykin kotoväeltä melkoista ymmärrystä. Esitelmä oli todella mielenkiintoinen, vaikka se ei käsitellytkään filateliaa. Tällaisiakin esitelmiä tarvitaan. Tilaisuus päättyi taas tavanomaisiin arpajaisiin.

Helmikuun toinen kokous 27.2. oli yhdistyksen sääntömääräinen vuosikokous. Paikalle oli saapunut yllättäen kahdeksan jäsentämme. Alkupuheiden aikana keskusteltiin tovi yleisistä asioista. Tämän jälkeen puheenjohtaja Kai Varsio

Kai Masalin kertomassa 1300 pienoistalon kokoelmastaan 13.2.

avasi vuosikokouksen. Vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin niin ikään istuva puheenjohtaja. Timo Pokela valittiin sihteeriksi ja pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin Jouko Kottila ja Arvo Sohkanen. Sääntömääräiset asiat käytiin melko yksityiskohtaisesti läpi. Kaikki hyväksyttiin sellaisenaan. Jäsenmääräkin todettiin pienen selvittelyn jälkeen 33:ksi. Yhdistyksen hallinnolle myönnettiin vastuuva-

Vuosikokouksessa 27.2. Arno Kullberg piti bonuksena ylimääräisen esitelmän.

paus, kuten odottaa saattoikin. Perinteisen vuosikokouksen onnenmerkin voitti arvonnassa Heikki Heino Valkeakoskelta. Vuosikokouksen päätyttyä klo 17.30 saimme ikään kuin bonuksena kuulla Arno Kullbergin esittelevän isänsä J.B.Kullbergin levytystutkielman 1866 isohampaisen 20 pennin merkin arkista 1–50 kulkeneilla kuorilla. Täytyy sanoa, että vaatii todella silmitöntä tarkkavaisuutta ja huolellisuutta tutkiessaan ja selvitellessään näitä asioita. Tilaisuus päättyi voittoarpojen nostoon.

– Ansoitunut sihteerimme Timo Pokela kommentoi kokouksessa kuultua esitelmää toimitukselle seuraavana päivänä lähettämässään viestissä tällä tavalla: "Saimme eilen kuulla Arno Kullbergin ansiokkaan esitelmän v. 1866 20 p -levytyksestä, jonka hänen isänsä on joskus kauan sitten tehnyt. Tämä on tapahtunut silloin, kun filatelitit tekivät todellista tutkimustyötä ja kirjoittivat myös näistä tutkimuksistaan. Tämän päivän monet filatelitit valitettavasti tyytyvät postihistorialliseen tutkimukseen, jossa katsotaan Mattilan taksakirjasta taksat ja tutkimustyö on sitten siinä. Palkintoja sitten ropisee postimerkinäyttelyissä. Ei edes käydä Postimuseossa, puhumattakaan muista arkistoista."

Maaliskuun ensimmäinen kokous 13.3. käytiin kahdeksan jäsenen voimin. Puheenjohtajan poissa ollessa Kaarlo Hirvikoski joutui taas junailutehtäviin. Tässä kokouksessa piti päättämän Tampereen reissusta, mutta näytti siltä, että erinäisten seikkojen vuoksi juttu on kuivamassa käsiin. Arno Kullberg kertoi Tanskan postista, joka ilmeisesti on lopettamassa merkkien leimaamisen. Kynäruksit tulevat taas mitä ilmeisimmin käyttöön. Taantumustako? Leviäkö tällainen myös ajan kanssa Suomeen? Kyllä siinä saa kynä viuhua, kun kaikki päivän postit ruksataan. Esitelmävuorossa oli tällä kertaa Tapani Talari aiheenaan: "Kokemuksia erikoisleimojen suunnittelusta ja piirtämisestä 1995 alkaen". Aihe ja kokemukset olivat mitä mielenkiintoisimmat. Kyllä täytyy sanoa, että leimojen suunnittelu ja toteutus on kovin laaja-alaista hommaa. Ei riitä se että

Tapani Talari kertoi leimapiirtäjän urasta 13.3. kokouksessa.

tilaaja antaa aiheen, vaan on tehtävä paljon taustatyötä asian hyväksi. Lisäksi on mietittävä miten jokin asia voidaan esittää muutamalla viivalla ja yksinkertaisella piirroksella. Joskus tulee "hylsyjä", kuten Tapani asian ilmaisi. Sitten vaan korjataan ja mennään eteenpäin. Kokous päättyi arpajaisvoittojen nostamiseen.

Huomio kerhot!

Esitelmä tilattavissa

Sotatieteiden tohtori, kommodori evp Kai Varsion väitöskirjaa on tilattavissa osoitteesta:

Seuraavien verkkokauppojen doria.fi ja juvenesprint.fi sivuilta.

Kai Varsio lupautuu pitämään PowerPoint-esityksen "**Postimerkeistä väitöskirja**" jos joku kerho tai muu yhteisö haluaa kuulla miten Suomen ensimmäinen väitöskirja postimerkeistä sai alkunsa ja valmistui lopulliseen muotoonsa vuosina 2010–2015.

Yhteys Kai Varsio, puhelimitse 044 588 7468 tai sähköpostitse: kai.varsio@hotmail.com

Maaliskuun toinen kokous piti olla Tampereen matka, jolloin olisi tutustuttu Vapriikkiin, mutta erinäisistä syistä ja siirtyneen päivämäärän takia se ei toteutunut osanottajakadon vuoksi. Harmi niiden kannalta, jotka sinne olisivat lähteneet.

Huhtikuun ensimmäisessä kokouksessa 10.4. oli paikalla vain viisi jäsentä esitelmöitsijä mukaan lukien. Puheenjohtajan ja sihteerin poissa ollessa kokousta johti varapuheenjohtaja Kaarlo Hirvikoski. On valitettavaa, että kokouksiin osallistuminen on joskus toisarvoista. Sihteerin tosin antoi meriselityksen seuraavana päivänä. Edes mielenkiintoinen esitelmäaihe ei innoittanut jäsenkuntaa paikalle. Alkupuheiden aikana keskusteltiin vähän niitä ja näitä. Mitään enemmän filatelista asiaa ei tullut esille. Arno Kullberg tosin tiesi, että Tanskan posti on jo lopetettu postimerkkien leimaamisen ja siirtynyt kynämitätöintiin. Esitelmöitsijänä oli tällä kertaa jäsenemme Klaus Fromholz aiheenaan "Yleisesikuntaupseerikoulutus Försvarshögskolanissa Ruotsissa". Kurssi oli 2-vuotinen ja kansainvälinen. Saimme kuulla joiltain osin salaista vain paikallaolijoiden tietoon tarkoitettua asiaa, joten ei

siitä sen enempää. Esitelmä aiheutti paljon kysymyksiä, joihin Klaus vastasi mielellään. Tilaisuus päättyi vielä voittoarpojen nostoon ja pieniin jälkipuheisiin.

Huhtikuun toiseen kokoukseen 24.4. oli sentään saapunut paikalle seitsemän jäsentä. Olisiko esitelmän aihe kirvoittanut jäsenistöä. Alkupuheiden aikana puhuttiin kalansaaliista ja ainaisesta kestoaiheesta, nimittäin Postin edesot-

Seppo Simola kertoi kauluslaatoista ja arvomerkeistä 24.4.

Harvemmin kokouksissamme nähty jäsenemme Klaus Fromholz oli saapunut esitelmöimään 10.4. kokoukseen.

Onnenmerkki 2017

Vuosikokouksessa 27.2.2017 arvottiin jälleen onnenmerkki. Onnenmerkiksi oli tälläkin kertaa valittu 1 markan merkki Leimapainon painantana leimattuna vuodelta 1882. Arvonnassa onni suosi valkeakoskeista Heikki Heinoa.

tamuksista. Kokouksessa valtuutettiin puheenjohtaja Kai Varsio edustamaan yhdistystä kevään Filatelistiliiton liittokokoukseen. Koska esitelmöitsijä oli pikkuisen myöhässä, suoritimme arpajaisen voittoarpojen noston tässä vaiheessa. Esitelmöitsijänä oli tällä kertaa Seppo Simola (kapt res). Hän ilmoitti myös keräävänsä postimerkkejä sillä tavoin kuin lähes kaikki ihmiset, nimittäin laittamalla merkkejä laatikkoon. Esitelmän aiheena oli: "Viime vuosikymmenten muutokset kauluslaatoissa ja niiden arvomerkeissä". Kauluslaattojen keräily vaatii runsaasti asiantuntemusta ja taustatietojen selvittämisestä. Tässä auttaa verkostoituminen toisten keräilijöiden kanssa. Uusien laattojen ja arvomerkkien hankkiminen on lähinnä vaihtokauppaa muiden keräilijöiden kanssa. Hinnat nousevat kun tavara vähenee. Nykyisin asevelvolliset eivät käytä enää kauluslaattoja kuin poikkeustapauksissa. Saimme nähdä heijastettuina lähes kaikki käytössä olleet laatat ja arvomerkit. Esitelmästä virisi kiinnostavia kysymyksiä, joihin saimmekin vastaukset. Olisi suonut useammankin jäsenen tulleen tätä esitelmää kuuntelemaan ja katsomaan.

Toukokuun ensimmäinen kokous 8.5. toi paikalle taas seitsemän jäsentämme. Melko lailla paikalla oli siis samat naamat kuin aiemmissakin kokouksissa. Alkupu-

heissa keskusteltiin niitä ja näitä, lähinnä filatelisiä asioita. Kokouksen esitelmöitsijänä oli tällä kertaa Ehiöfilatelistien puheenjohtaja Yrjö Klinge. Hänen aiheensa oli: "Venäjän ja Japanin sota", joka käytiin 1904–1905. Sitä on pidetty maailman ensimmäisenä nykyaikaisena sotana. Sota päättyi kaikkien yllätykseksi japanilaisten voittoon. Aihetta lähestyttiin lähinnä ehiöiden ja postikorttien kautta. Niitä olikin runsaasti esillä. Saimme myös pienen opastuksen Japanilaisten vuosilukujen tulkinnasta. Postikortti-innostus on Japanissa valtaisan suosittua. Monissa korteissa ja kirjeissä, joita oli nähtävillä, hienot vesivärimaalaukset olivat todella kauniita. Myös joitain kenttäpostilähetyksiä oli mukana. Lopuksi saimme nähdä myös taitettuja tyylikkääntä kortti-kirjeitä, joissa osissa oli

Karhun kanssa ken painiin käy...
Näyte Yrjö Klingen korteista.

Tällaisia erittäin taitavasti toteutetuilla piirroskuvilla varustettuja kortti-kirjeitä lähetettiin mahdollisesti Venäjän-Japanin sodasta rintamalta kotiin päin. Tätä kuvaa esiteltäessä kuului välihuuto: "tämä pitää saada lehteen". Joten tässä tulee.

Tämäkin kuva on osoitus siitä, ettei meidän kokouksissamme mitään tylsää ole. Kari Rahiala ja Kai Varsio sanailevat keskenään 22.5. Sihteerimme Timo Pokela seuraa taustalla.

rintamalta lähetettyjä terveisiä kotiväelle. Esitelmä oli poikkeuksellisen kiinnostava ja mielenkiintoisesti esitetty. Tilaisuus päättyi tavanomaisiin arpajaisiin.

Kevätkauden viimeinen kokous 22.5. toi paikalle vain kuusi jäsentämme. Upseeritkin olivat ilmeisesti aloittaneet loma-kauden jo tässä vaiheessa. Kari Rahialalla oli kiire toiseen tilaisuuteen, joten aloitimme kokouksen hänen puheenvuorollaan. Hän puhui ensin "ajankohtaisista" asioista ja kertoi mm. löytäneensä komerostaan vuodelta 1984 olevan kilpailunjulistamis-paperin, josta on juttu toisaalla tässä lehdessä. Hänen esitelmänsä käsitteli "Porto stempel"-kirjekuoria, sekä kulkeneita että lähettämättömiä. Kokoelma oli varsin laaja (5 kehystä) ja se on palkittu Nordea 2006 -näyttelyssä. Hän esitteli joitakin kohteita ja muut kohteet kiersivät salissa. Valitettavasti joudumme aina katsomaan näitä vanhoja näyttelykokoelmia, koska uusia ei enää näy tulevan. Mutta ei se tahtia haitannut, sillä tätäkään kokoelmaa moni ei ollut nähnyt, joten mielenkiinnolla tutustuimme siihen. Tilaisuuden loppuksi keskustelimme Finlandia 2017 -näyttelystä ja muista ajankohtaisista asioista. Ko-

kouksen päätteeksi toivotimme kaikille hyvää ja antoisaa kesää.

Teksti ja kuvat Arvo Sohkanen

Upseerifilatelista tarvitaan taas

Puheenjohtajamme Kai Varsio on valittu Suomen Filatelistiiliiton hallitukseen 27.5.2017 pidetyssä liittokokouksessa.

OSTA ARPOJA.
Tue toimintaamme!

2017 SYYSKAUDEN KERHOILLAT, ESITELMÄT JA TAPAHTUMAT

Pvm	Ohjelma
11.9.	Jussi Tuori: <i>Finlandia 2017 -näyttelystä</i>
25.9.	Olli Turunen: <i>Postikorttien tuomarointi</i>
9.10.	Ari-Ilmari lisakkala: <i>Talvisodan taustoja</i>
25.10.	(Huom. keskiviikko klo 14.00–16.00) Tutustuminen Postimuseoon Tampereella (ml. arkisto ja kirjasto), Emilia Pikkarainen. Ilmoittautumiset sihteeri Timo Pokelalle 10.10.2017 mennessä (yhteystiedot löytyvät tästä lehdestä). Lisää infoa ohjelmasta lähetetään jäsenille sähköpostitse syyskuun aikana.
6.11.	Pekka Taitto: <i>Kotiseutufilatelialia</i>
20.11.	Jukka Mäkinen: <i>Avoin filatelialia</i>
4.12.	Upseerifilatelistien sääntömääräinen vaalikokous
18.12.	Kari Rahiala: <i>Ajankohtaista</i>

Kokoukset pidetään parittomien viikkojen maanantai-iltoina klo 16.00–18.00, Helsingissä MPY:n auditoriossa, Töölöntorinkatu 2. Sisäänkäynti on ravintolan viereisestä ovesta. Kartta on Upseerifilatelisti-lehdessä 1_2012 sivulla 11 (lehti on nähtävissä myös kotisivuillamme: www.upseerifilatelistit.com)

UPSEERIFILATELISTIT R.Y:N HALLITUS JA VIRKAILIJAT 2017

■ Puheenjohtaja **Kai Varsio**

Koroistentie 4 E 9, 00280 Helsinki
puh. 044 588 7468
kai.varsio@hotmail.com

Vastuualue: johtaminen, yhdistyksen kehittäminen, ulkoiset suhteet, kerholehden päätoimittaja

■ Varapuheenjohtaja **Kaarlo Hirvikoski**

■ Sihteeri **Timo Pokela**

Torivoudintie 1 B 16, 00640 Helsinki
puh. 045 127 6664
timo_pokela@hotmail.com

Vastuualue: kokouspöytäkirjat, kirjeenvaihto ja tiedotus, toimintakertomus

■ Rahastonhoitaja **Kaarlo Hirvikoski**

Mestarintie 10 A 1, 00640 Helsinki
puh. (09) 757 0061, 050 566 6233
kaarlo.hirvikoski@elisanet.fi

Vastuualue: kassanhoito, kirjanpito, yhdistysmaksujen periminen, tulo- ja menoarvio

■ Vaihdonjohtaja **Arno Kullberg**

Vänrikki Stoolin katu 8 A 1, 00100 Helsinki
puh. 050 359 8968
arno.kullberg@icloud.com

Vastuualue: vaihtotoiminta ja huutokauppa

■ Jäsenasiat, lehti, kotisivut: **Arvo Sohkanen**

Kisatie 5 D, 00720 Helsinki
puh. 0400 754 674
arvo.sohkanen@saunalahti.fi